

Folketingets Socialudvalg

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Tlf. 3392 9300
Fax. 3393 2518
E-mail vfm@vfm.dk

LHN/ J.nr. 2009-186

Dato: 2. februar 2009

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 7. januar 2009 følger hermed velfærdsministerens endelige svar på spørgsmål nr. 155 (SOU Alm. del).

Spørgsmål nr. 155:

"Ministeren bedes kommentere materiale modtaget fra K10 og depweb vedrørende en bedre borgersagsbehandling, jf. SOU alm. del - bilag 57."

Svar:

Hovedparten af materialet fra K10 og depweb vedrører lægekonsulenters rolle i den kommunale sagsbehandling.

Der er ikke fastsat regler om de kommunale lægekonsulenters arbejdsopgaver i de sociale love.

Da lægekonsulenterne er administrative medarbejdere i kommunerne, er de som andre ansatte underlagt den kommunale arbejdsgiver, det vil sige kommunalbestyrelsen. Det er derfor kommunalbestyrelsen, der fastlægger lægekonsulentens arbejdsopgaver og har instruktionsbeføjelse over for lægekonsulenten.

Som det fremgår af Velfærdsministeriets vejledning nr. 54 af 31. august 2007 om førtidspension, er lægekonsulenten en administrativ medarbejder, der er ansat af kommunen til blandt andet at bistå myndigheden med at klarlægge indholdet af andre lægers udtalelser.

Hvis oplysningerne ikke er tilstrækkelige, har lægekonsulenten til opgave at pege på, hvilke helbredsmæssige oplysninger der mangler i en sag. Det er herefter kommunen, der tager stilling til, om der skal indhentes yderligere lægelige oplysninger, fx fra en anden speciallæge. Lægekonsulenten må ikke selv efterprøve andre lægers oplysninger ved at undersøge borgeren selv. Lægekonsulenten kan også bistå kommunen med at afdække eventu-

elle skånebehov, der skal tages hensyn til ved borgerens eventuelle tilbagevenden til arbejdsmarkedet.

Det er kommunen, der har ansvaret for oplysning af sagen, og som træffer afgørelse. Det er derfor også kommunen, som vurderer, hvilken betydning de helbredsmæssige forhold skal tillægges i forhold til de øvrige elementer, der indgår i den samlede vurdering af borgerens ressourcer, når borgerens arbejdssevne skal vurderes.

Det kan forekomme, at kommunen ikke er enig i den undersøgende læges konklusion om borgerens funktionsevne. Indeholder lægeerklæringen alene en beskrivelse af borgerens helbredsmæssige forhold, kan den ikke tilside-sættes af lægekonsulenten eller af kommunen, men afhængigt af forholdene i den enkelte sag, herunder eventuelle andre lægeerklæringer, kan kommunen tillægge den større eller mindre betydning i den samlede socialfaglige vurdering af, om betingelserne for tilkendelse af førtidspension er til stede. Kommunen skal i sådanne tilfælde redegøre for sin vurdering og anføre en faglig forklaring, som fx begrundet, hvorfor kommunen ikke finder, at ned-sættelse af arbejdssevnen kan begrunde tilkendelse af førtidspension.

Hvis borgeren ikke er tilfreds med kommunens afgørelse, kan den pågældende klage til Beskæftigelsesankenævnet eller til Det Sociale Nævn afhængigt af hvilken afgørelse, der er tale om. Hvis klagen drejer sig om lægekonsulentens udtalelse, som er indgået i dokumentationsgrundlaget for afgørelsen, kan klagemyndigheden behandle klagen i forbindelse med klagen over selve afgørelsen.

Hvis borgeren mener, at lægekonsulenten har overskredet sine beføjelser eller begået en fejl, kan borgeren klage til borgmesteren som den øverst ansvarlige for kommunens personale.

Karen Jespersen

/ Bent Nielsen